

Sygn. akt IV KO 45/19

POSTANOWIENIE

Dnia 25 kwietnia 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tomasz Artymiuk

w sprawie **M. R.**
oskarżonego z art. 286 § 1 k.k.,
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu
w dniu 25 kwietnia 2019 r.,
wniosku Sądu Rejonowego w D.
z dnia 1 kwietnia 2019 r., sygn. akt II K [...],
o przekazanie sprawy innemu sądowi równorzędnemu,
na podstawie art. 37 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

**przekazać sprawę M. R. do rozpoznania Sądowi Rejonowemu
w K.**

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 1 kwietnia 2019 r., sygn. akt II K [...], Sąd Rejonowy w D. w oparciu o przepis art. 37 k.p.k. wystąpił do Sądu Najwyższego z inicjatywą przekazania do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w K. sprawy M. R. oskarżonego o czyn z art. 286 § 1 k.k. W uzasadnieniu postanowienia sąd wnioskujący wskazał na ustalony opinią biegłego stan zdrowia oskarżonego, który umożliwia mu udział w postępowaniu karnym w miejscu zamieszkania, natomiast ogranicza możliwość podróżowania na długich odległościach. Powyższa zaszłość, zdaniem tego Sądu, oraz konieczność rozpoczęcia i zakończenia procesu w rozsądnym terminie wynikającym z przepisu art. 2 § 1 pkt 4 k.p.k. czyni koniecznym przekazanie sprawy do tego sądu, do którego M. R. może się stawić.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek o przekazanie sprawy M. R. do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu w oparciu o regulację przewidzianą w art. 37 k.p.k. zasługuje na uwzględnienie.

Podzielić należy w szczególności pogląd sądu występującego z inicjatywą, że odstąpienie od zasady właściwości miejscowej w oparciu o przepis art. 37 k.p.k. może być podyktowane koniecznością respektowania tej procesowej zasady, zgodnie z którą postępowanie sądowe w każdej sprawie powinno być przeprowadzone sprawnie i ukończone bez zbędnej zwłoki (art. 2 § 1 pkt 4 k.p.k.).

W niniejszej sprawie istnieją rzeczywiste podstawy do wnioskowania, że bez odejścia od zasady właściwości miejscowej rozpoczęcie procesu w sprawie M. R. jest – w niedającej się obecnie sprecyzować perspektywie – mało realne.

Jak wynika z pisma obrońcy oskarżonego z dnia 21 czerwca 2018 r. (k. 588) M. R. – z uwagi na kwestionowanie swojego zawinienia – wyraża zamiar osobistego uczestnictwa w procesie sądowym. Jednocześnie w świetle opinii sądowo medycznej z dnia 7 lutego 2019 r. (k. 617-619), z powodu stwierdzonych u oskarżonego schorzeń i związanej z tym ograniczonej możliwości przemieszczania się na dalsze odległości jego stawiennictwo w Sądzie Rejonowym w D. jest mało prawdopodobne.

W tym stanie rzeczy jedynym logicznym i racjonalnym rozwiązaniem problemu przed jakim stanął sąd właściwy miejscowo, jest przekazanie sprawy temu sądowi, do którego oskarżony ma możliwość, pomimo dolegliwości, się zgłosić. Dalsza przewlekłość w przedmiotowym postępowaniu bez wątpienia zagraża dobru wymiaru sprawiedliwości jakim przecież jest w tym wypadku jego wizerunek i odbiór społeczny oceniany również przez pryzmat sprawności postępowania.

Z powołanych względów, mając jednocześnie na uwadze, że w chwili obecnej oskarżony na stałe przebywa w K. (k. 633), postanowiono jak w części dyspozytywnej.